

Vuurtorens

Een vuurtoren is een toren met een zwaailicht die schepen moet waarschuwen voor rotsen maar ook voor stukken land zoals de Waddeneilanden. Vroeger gebruikten ze daarvoor een open vuur. Later gebruikten ze spiegels, lenzen en een sterk zwaailicht. Tegenwoordig zijn vuurtorens voorzien van elektrische lampen, lenzen en spiegels om het licht te bundelen.

Het karakter van een vuurtoren

Als je in het donker het licht van een vuurtoren ziet, lijkt het op een knipperlicht. In werkelijkheid zwaait de lichtbundel van een vuurtoren helemaal in het rond. Hij verdwijnt en komt weer terug... verdwijnt en komt terug. Hoe lang het donker is en hoe lang je het licht ziet, zegt iets over de vuurtoren. Als je goed telt kan je aan het ritme herkennen welke het is. Dat noemen ze het karakter van een vuurtoren. Een karakter kan vaker voorkomen. Twee torens hebben dan hetzelfde karakter maar staan niet in de buurt van elkaar. Schippers zien toch het verschil, omdat de lichtpatronen op zeekaarten staan vermeld.

Bron: Flickr

De vuurtoren van Texel is eigenlijk twee in één. Tijdens de Tweede Wereldoorlog raakte de toren zo erg beschadigd dat hij bijna niet meer te repareren was. Als oplossing werd er bedacht om een soort 'jas' om de oude vuurtoren heen te bouwen. Dat is nog steeds heel duidelijk te zien. Op sommige plekken in de toren is de ruimte tussen de 'jas' en de kapotte toren zo groot, dat je tussen de oude en nieuwe toren door kunt lopen. Je kunt dan ook heel goed de enorme kogelgaten zien.

Eiland:	Texel
Naam:	Eierland
Bouwjaar:	1863
Kleur:	Rood
Materiaal:	Baksteen/beton
Hoogte:	37 meter
Karakter:	Iedere 10 seconden 2 flitsen

De vuurtoren van Vlieland is de kleinste van alle Waddeneilanden. Toch kun je het licht van de toren op grote afstand duidelijk zien. Hij staat namelijk wel op het hoogste duin van het hele waddengebied. De Vuurboetsduin is 40 meter hoog.

Eiland:	Vlieland
Naam:	Vuurboetsduin
Bouwjaar:	1909
Kleur:	Rood
Materiaal:	Gietijzer
Hoogte:	17 meter
Karakter:	2 seconden aan, 2 seconden uit

Terschelling

De Brandaris is niet alleen een van de bekendste vuurtorens van Nederland, maar ook de oudste. Het gebouw van de vuurtoren in Westkapelle is eigenlijk nog wat ouder, maar die werd gebouwd als kerktoren en niet als vuurtoren. Vroeger straalde de vuurtoren licht uit met een echt vuur in de top.

Eiland:	Terschelling
Naam:	Brandaris
Bouwjaar:	1893
Kleur:	Geel-bruin
Materiaal:	Baksteen
Hoogte:	52 meter
Karakter:	Elke 5 seconden een flits

Bron: Flickr

Fel licht zeg!

Het licht van een vuurtoren zie je al van verre. De vuurtoren van Ameland zelfs al vanaf 55 kilometer. Wist je dat diezelfde vuurtoren net zo fel kan schijnen als bijna 37.000 gloeilampen?

Ameland

De vuurtoren van Ameland is bedacht door een van de bekendste vuurtorenontwerpers van Nederland: Quirinus Harder. Op andere Waddeneilanden kun je ook werk van hem tegenkomen. Zo heeft hij de vuurtorens van Vlieland en Texel ontworpen. Alleen deze laatste bouwde hij van beton en stenen. Later werkte hij alleen nog maar met het in die tijd heel populaire gietijzer. De vuurtoren van Ameland is een van de laatste torens die hij ontwierp. Quirinus was al 80 jaar oud toen hij de tekeningen ervoor maakte. Veel mensen vinden deze roodwitte vuurtoren een van de mooiste in Nederland.

Eiland:	Ameland
Naam:	Geen naam, soms wordt 'ie Bornrif genoemd
Bouwjaar:	1880
Kleur:	Rood-wit
Materiaal:	Gietijzer
Hoogte:	55 meter
Karakter:	Elke 15 seconden 3 flitsen

Bron: Wikipedia

Schiermonnikoog

Alleen op de vuurtorens van Schiermonnikoog en Terschelling werken nog echte vuurtorenwachters. 24 uur per dag zijn de torens bemand. Een tijd geleden wilde de overheid alle vuurtorenwachters afschaffen op de Waddeneilanden. Op die beslissing kwam veel protest, er is dan ook besloten dat geen moderne techniek op kan tegen het menselijk oog en brein. Er staat nog een andere toren op Schiermonnikoog, de witte 'Zuidertoren', deze werd in 1909 overbodig en heeft nog een tijdje dienst gedaan als watertoren.

Eiland:	Schiermonnikoog
Naam:	Geen naam, soms wordt 'ie Noordertoren genoemd
Bouwjaar:	1854
Kleur:	Rood
Materiaal:	Steen en ijzer
Hoogte:	37 meter
Karakter:	Iedere 20 seconden 4 flitsen

Vuurtorenwachter

Het beroep van de vuurtorenwachter is in de loop der eeuwen flink veranderd. Vroeger bediende een vuurtorenwachter het licht van de vuurtoren. Ook deed hij het onderhoud en zorgde hij voor schone ramen zodat het licht goed zichtbaar was. Omdat hij toch zo hoog zat en ver kon kijken, hield hij ook de schepen in de gaten. Bij nood seinde hij snel hulpdiensten in. Stel je voor: elke dag die hoge trappen omhoog en dan sjouwden ze ook nog brandstof zoals hout of kolen mee. Toen de olielamp kwam, werd het al een stuk gemakkelijker. Nu zijn vuurtorenwachters meer verkeersleiders. Ze houden vooral de scheepvaart in de gaten. Het licht hoeven ze niet meer te onderhouden.

Alles over... vuurtorens!

Poink, daar staat de Brandaris

Vuurtorenwachters die de Brandaris op Terschelling in de vorige eeuw 24 uur per dag moesten bemannen, hadden tijdens de lange wintermaanden een bijzondere hobby. Ze zetten dode vogeltjes op. Voor hun materiaal hoefden ze de deur niet eens uit. De dode vogeltjes lagen 's ochtends letterlijk op de stoep. Ze zetten vooral veel trekvogels op die, tijdens hun reis in de maanden april en mei, onderweg werden verblind door het felle, ronddraaiende licht van de vuurtoren. Ze vlogen maar door en door, totdat ze zich met een harde klap tegen de gele steentjes van de Brandaris te pletter vlogen. De opgezette 'vuurtorenvogels' kun je zelf gaan bekijken op de zolder van informatiecentrum De Bessenschuur op het eiland. Rond de top van de Brandaris heeft de gemeente overigens al lang geleden rustrekken geplaatst. Het aantal geplette vogeltjes is daardoor een stuk minder geworden.

Alles over... vuurtorens!